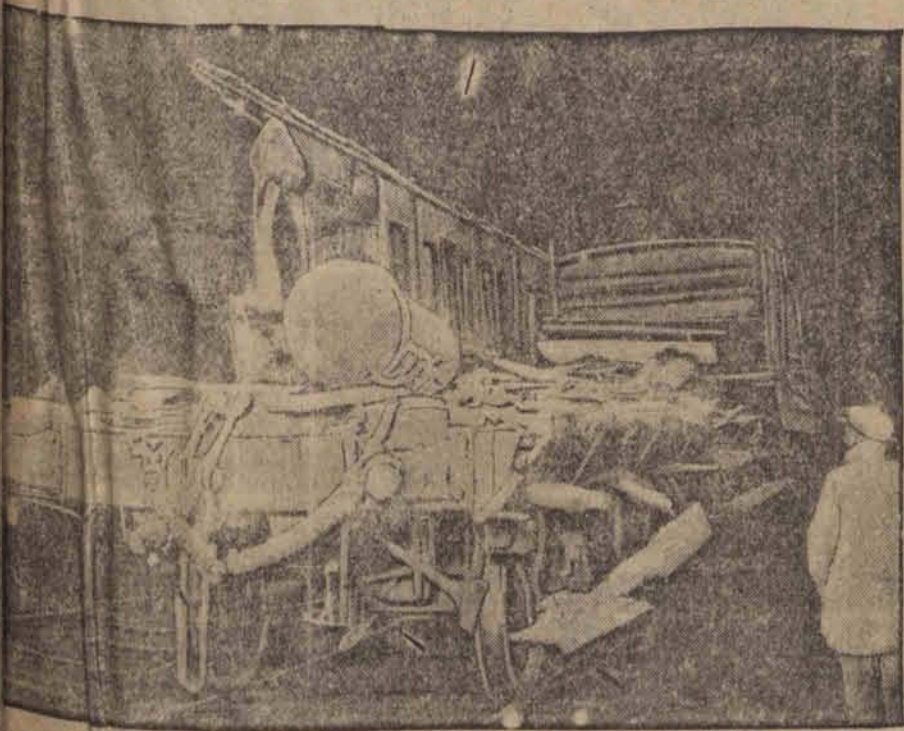

Ceny ogłoszeń:

Przed tekstem t. 1-1-a strona 40 gr.
za w mm i lat; strona 5 lat, w
tekście 40 gr.; notatki 25 gr.; zwy-
czajne 15 gr.; strona 10 latów dro-
ższe 12 gr.; za wyraz dla poszuki-
wych pracy 10 gr.; najmniejsze ogło-
szenie 120 zł; dla bezrobotn 1 zł.
Ogłoszenia dwukolorowe o 50 proc.
drożej; ogłoszenia zagraniczne
trójkolorowe o 100 proc. drożej.
Za termin druku administracja nie
odpowiada - P K O Nr 68009

Katastrofa kolejowa w Holandji.

(Holandia) zderzył się pociąg osobowy z towarowym. W szczyt-
wagónów kilkanaście osób poniosło śmierć.

Adwokat zdefraudował depozyt.

Starogard, 3. 2. (Od wł. kor.). Z po-
lecenia prokuratora sądu okręgowego
aresztowano adwokata i notariusza z
Tczewa Frydrychowca za sprzeniewie-
rzenie depozytów w sumie 40 tysięcy
złotych.

USTĄPIENIE FRANCUSKIEGO AMBASADORA.

Francuski ambasador w Berlinie de Mar-
gerie podał się do dymisji.

Wspaniałe trofea.

W Berlinie została otwarta międzynarodowa wystawa, na której ujrzyć można
szereg wspaniałych trofeów myśliwskich z całego świata.

POSEŁ POLSKI W BERLINIE poruszył sprawę lotnika Hansa Gruse.

Warszawa, 3. 2. (Od wł. kor.). Rząd
poleciał podwójną godzinę 2-iej pa-
roch w Berlinie w sprawie lotnika
Hansa Gruse i wskazał jednocześnie na
wielkie podniecenie opinii publicznej w
Polsce wywołanej tem nielegalnym la-
dowaniem.

Dwie kałuże krwi na śniegu. pad na woźnego szkoły i jego towarzyszkę

Warszawa, 3. 2. (Od wł. koresp.) —
wczoraj około godziny 2-iej pa-
roch w Berlinie w sprawie lotnika
Hansa Gruse i wskazał jednocześnie na
wielkie podniecenie opinii publicznej w
Polsce wywołanej tem nielegalnym la-
dowaniem.

na sekretarza senatu gdańskiego skazano w Tczewie na areszt.

Warszawa, 3. 2. (Od wł. kor.). Przed są-
dkiem w Tczewie toczyła się
sprawa sekretarza senatu gdańskiego
Magdalena Kępczyńska, która w
czasie przejazdu przez Tczewie rzuciła
pod adresem władz polskich
szereg wyzwisk.

na wysokość 210 mtr. wzbił się lubelska awionetka.

Warszawa, 3. 2. (Od wł. kor.). W drugim
lubelsko-podlaskich zawodów lot-
niczych wzięły udział
loty na wysokość
210 metrów.

Śmieć lotnika w Andach.

Lotów kartograficznych granicy Chile i Argentyny rozbił się samo-
lot. Po lewej stronie: dwaj lotnicy badacze. po prawej — samolot.

Dolar w Łodzi.

Banki dewizowe w dniu dzisiejszym
kupowały około godziny 12 w południe
efekty po kursie 8,87 -- 8,88.
Prywatnie dolar w żądaniu 8,91, w
płaconiu 8,90
Tendencja spokojna.

Przemysłowcy szwajcarscy przybędą do Gdyni i Łodzi.

Warszawa, 3. 2. (Od wł. kor.). Przy-
była do Warszawy delegacja przemysłu
budowlanego w Szwajcarii. Represen-
tanci przemysłowców szwajcarskich pragną
się zapoznać z możliwościami inwesty-
cji i
współpracy technicznej w Pol-
sce, a więc w budownictwie szos i kolei,
kanalizacji oraz
wielkich osiedli mieszkaniowych.

Młodzież akademicka nawołuje starsze społeczeństwo do konsolidacji.

Warszawa, 3. 2. (Od wł. koresp.) —
Zjazd młodzieży demokratycznej rozpo-
częty w dniu 1-ym lutego wypadł im-
ponująco. Zjazd otrzymał
szereg depesz powitalnych
miedzy innymi od ministra Składow-
skiego, od komisarza generalnego Rzpł-
tej w Gdańsku Strassburgera rektora
profesorów itd. Zjazd uchwalił wysła-
nie depesz hołdowniczych do Prezyden-
ta Rzeczypospolitej marszałka Piłsud-
skiego, premiera Sławka i ministra Czer-
wińskiego. Młodzież demokratyczna
zdołała połączyć w swoim związku
siedem pokrewnych organizacji
akademickich i nawołuje do takiej samej
konsolidacji na terenie starszego spo-
łeczeństwa.

Odeon Przejazd 2. Po raz pierwszy w Łodzi pełniony superfilm p. t. "DIANA" (W kozackiej niewoli) Dramat najpiękniejszej kobiety Parza, która miłość przywołała w bezkresne śniegi rosyjskie W rolach głównych: OLGA CZECHOWA, H. A. SCHLETTOW i HE. RY VICTOR Nadprogram: FARSA.	Dziś i dni następnych Moja ciotka—twoja ciotka W rolach głównych: HENNY PORTEN ANGELO FERRARI Nadprogram: FARSA.	Wodewil Główna 1. Tryskająca humorem, pełna wariety i życia komedia p. t. Moja ciotka—twoja ciotka W rolach głównych: HENNY PORTEN ANGELO FERRARI Nadprogram: FARSA.
---	---	--

Lotów kartograficznych granicy Chile i Argentyny rozbił się samo-
lot. Po lewej stronie: dwaj lotnicy badacze. po prawej — samolot.

Nieludzka rodzina. Sześć lat więziony na strychu.

Poznań, 3. lutego. Nie przebrzmiały
jeszcze echa nieludzkiego więzienia w
chłowie Katarzyny Stasiakówny w Mie-
szkowie, gdy władze śledcze wykryły
drugi identyczny wypadek, tym razem
w samym Poznaniu.
Mianowicie znana w Poznaniu rodzi-
na Małolepskich, właścicieli fabryki o-
budowanej przy Tamie Garbarskiej 26-28,
wzięli przez dłuższy czas
Michała Małolepskiego, z zawodu stolar-
za. Na podstawie uzyskanych wiado-
mości o więzieniu przez rodzinę Micha-
ła M., który jest upośledzony umysłowo
władze dokonały energicznej rewizji.
Obraz, jaki przedstawił się przybyłym,
wywarł olbrzymie wrażenie.
Na małym strychu, dokąd przybyli
człopać się musieli na czworakach, w
kojcu drewnianym pod samym sufitem
leżał nieszczęśliwy Michał M.

Od sześciu lat
wzięła go rodzina w tej norze, pozha-
wionej światła i ciepła i przeważnie był
on zamknięty na kłódkę. Ofiara była
bez bielizny i ubrania i przykrywała się
jedynie zniszczonym płaszczem. W cza-
sie zimy nieszczęśliwy przechodził istne
katusze. Jak stwierdzono, więźnia mo-
rzono również głodem, a jedynie łożo-
wi czeladnicy fabryki zanosili mu od
czasu do czasu chleb i wodę.
Najbardziej nieludzka
dla Michała Małolepskiego była żona
na jego Franciszka, która zaka-
zała wszystkim surowo udzielać uwie-
zionemu pożywienia. Okazało się, że
nieludzka ta kobieta częstokroć wzięła
własnego męża, zamykając go wraz z
Michałem Małolepszym w kojcu. Ofiarę
ludzkiego zdradzenia przewieziono do
przysłannika.
Dalsze dochodzenia prowadzi policja.

Dożywnia prezydentura Smetony

Akcja Tautinników.
Kowno, 3. 2. (Tel. wł.) W kołach rzą-
dzącej partii Tautinników zastanawiają się
nad sposobem nadania prezydentowi
Smetonie
dożywniej prezydentury.
Postanowiono na lipiec zwołać zjazd de-
legatów partii celem załatwienia tej
sprawy.

Dekoracje na ban- kiecie sportowców.

**Złote krzyże zasługi dla
przedstawicieli hokeja.**
Krynica, 3. lutego. (Od wł. kor.). Od-
był się tu w sali hotelu „Zwigród” ban-
kiet wydany przez Związek hokeja na
Łódzie. W bankiecie wzięli udział
wiceminister Beck,
ambasador Laroche, poseł Finlandii,
generałowie Pięstrzyński, Ruppert i
Przed bankietem wiceminister Beck do-
konał dekoracji prezesa międzynarodowej
ligi hokeja na lodzie Loisa i sekre-
tarza Poulmunda złotym krzyżem za
sługi.

**Samobójstwo 17-letniej wychowanki
Liceum Benedyktynek.**

Wiecej tuż nie nie widziała. bo padała twarzą na ziemię, obawiając się natrzeć na dalszą ohydę. Usiłowała daremnie zatkać palcami uszy, aby nie słyszeć jęków swej koleżanki i okrzyków zgromadzonej tu młodzieży i kobiet.

Słyszała jakieś piski, szamotanie, okrzyki...

Od czasu do czasu odzywa

OSZUST PRZEBRANY ZA PASTORA.

Zabawna komedia omyłek.

Policjanie notowana w Londynie oszustka Karolina Benfairs stała się bohaterką

niewykłej przygody...

W jednym z dancinów poznała ona wykwintnego młodzieńca, Daniela Lowtera, który podawał się za syna bogatego kupca z Edynburgu. Pannie Benfairs podobał się młody człowiek postanowiła przeto wyjść za niego zamąż. Opowiadała mu wiele o swej bogatej rodzinie,

posiadającej wielkie dobra, wielkie konta czekowe i ogromnej wartości krejnoty.

Wychwalała szczególnie swą ciotkę mrs. Bradthorn, starą, samotną damę, która znała Lowtera i o której wiedziała, że posiada ona kosztowności, przedstawiające wartość kilkudziesięciu tysięcy funtów szterlingów. Młody człowiek wyznał oszustce miłość i zaproponował jej

natychmiastowe małżeństwo.

Karolina Benfairs udawała, że się namyśla i boi skandalu, wreszcie zgodziła się i wyjechała do Szkocji, gdzie można wziąć ślub bez długich formalno-

ści. W hotelu, w którym zamieszkali, zjawił się pastor

i pobłogosławił związek małżeński... Po ślubie zaproponował Lowter natychmiastowy wyjazd do cioci Bradthorn. Młoda małżonka nastawała jednak aby wprzódy pojechali do rodziny męża. W czasie sprzeczki wyszło na jaw, iż oboje są

oszustami.

a ślub jest nieważny, albowiem dawał go przebrany za pastora przyjaciel pana młodego...

Lowter obfit małżonkę i uciekł w nie wiadomym kierunku. Policja ustaliła, że nazywa się on Ludwik Field i jest znanym oszustem.

Dobroczyńne damy złożyły się na oszukana oszustkę i wyprawiły ją do Australii, gdzie ma prowadzić porządek życia...

Miss Hiszpanja na rok 1930.

Została nią 18-letnia seniorita Emelina Carreno.

Konserwatorka czaszek i szkieletów

Przyjemna praca Angielki.

Miss Dorota Penson zajmuje już od szeregu lat stanowisko konserwatorki czaszek i szkieletów w muzeum Królewskiego Tow. Lekarskiego w Londynie i musi powierzone sobie zadanie utrzymywać wciąż w czystości i porządku...

Obecnie zajęta jest niezwykle gorliwie swą pracą z powodu zapowiedzianego do Londynu

zjazdu lekarzy angielskich.

Reporter jednego z dzienników londyńskich zastał miss Penson zajętą właśnie starannym czyszczeniem wszystkich zagłębień otworów i zębów bardzo starej czaszki, która miała być po odczyszczeniu na nowo odpolerowana...

— Czy nie przestrasza pani — zapytał dziennikarz — to zajęcie?

— Mój Boże — odparła konserwatorka — dlaczego miałoby przestraszać? Już od dwunastu lat tu pracuję i nawet mam słabostkę do niektórych z

tych moich nieboszczyków, z początku mego kariery, zajął się

porządku strachu.

Czyściłam właśnie naczynie, w którym leżał jeden ze szkieletów, gdy wpatrywałam się w jego palce tej ręki, wpatrywałam się w punkty, w których wrosły kości. Robiło to takie wrażenie, jakby szkielet, niezadowolony z mojej pracy, chciał mi coś powiedzieć. Wówczas nie straciłam odwagi, poznałam go, schwyłam mnie umysłowo, wyczułam, że to szkielet, który wyszedł z tego świata, zapytuję mnie ludzie, czy nie przestraszył się, czy nie przestraszył się, czy nie przestraszył się...

złych snów

po takiej pracy. Otóż mogę powiedzieć, że nigdy jeszcze nie przestraszyłam się żadnej czaszki, nie przestraszyłam się żadnego szkieletu...

Po tych słowach miss Penson stała się znowu z całym spokojem do swych szczerok, ścierka, dla...

Dwie odpowiedzi na ciekawe zagadnienie.

Czy kobiety wiedzą czego chcą i czy powinny mieć zupełną swobodę?

Akademja dla manekinów

Warunek: młodość, uroda i zgrabność

Już od kilku lat stara się Londyn wszelkimi siłami, aby odebrać Paryżowi stanowisko źródła mody, szyku i elegancji.

W czasach ostatnich powołano w tym właśnie celu w Londynie do życia akademję dla manekinów,

jakby akademję największego szyku. Kierowniczką tej szkoły, pani Annelta Hudson, osoba doskonale obznajmiona z wszelkimi tajemnicami mody kobiecej, wprowadziła swoje pupilki we wszystkie arkana tego trudnego i odpowiedzialnego zawodu, jakim jest zawód manekina...

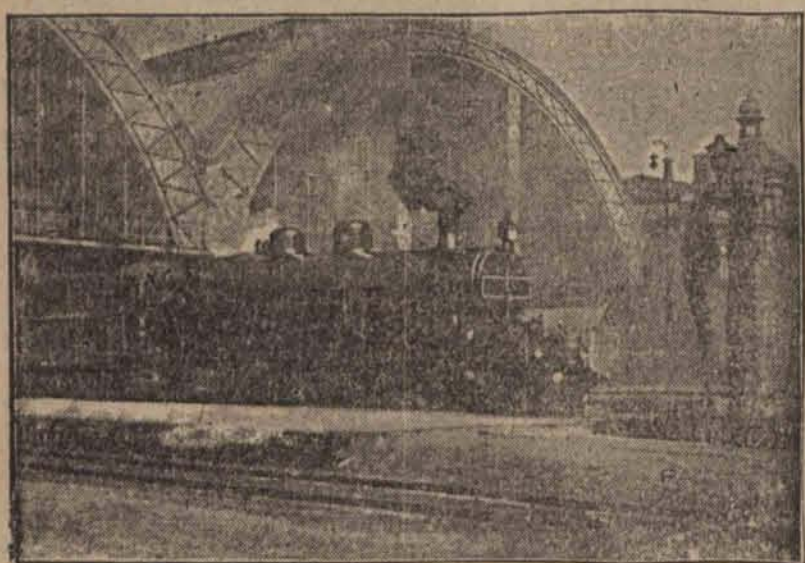
Nie wszystkie panie mają dostęp do tej akademji. Przedewszystkiem muszą być młode, piękne i dobrze zbudowane, przyczem zgrabność kibi i postać znacząco większą odgrywa rolę niż klasyczna

regulacja rysów twarzy...

Ale na tem jeszcze nie koniec... Można posiadać wszystkie te zewnętrzne warunki a nie nadać się na manekina. Konieczną rzeczą jest jeszcze

wdzięk osobisty

i dar nawiaływania sympatycznego kontaktu z publicznością. Ponadto manekin musi umieć swobodnie się poruszać i jak najlepiej prezentować toaletę, którą nosi... tej jednak swobody uczy się właśnie w akademji...

Peron na dworcu kolejowym we Lwowie.

Poczytne czasopismo angielskie „Nash's Pall Mall Magazine” zwróciło się z pytaniami do tej ciekawej kwestji o dwóch młodych publicystów angielskich: uzdolnionej, urodziwej, zdecydowanej feministki p. Rosy Forbes i utalentowanego młodocianego pisarza Beverley Nichola.

Pani Forbes odpowiedziała na to zgodnie ze swymi zapatrywaniami:

„Tak, naturalnie. Mężczyźni sądzą co prawda, że stosunki małżeńskie, oparte na zupełnym równouprawnieniu,

nie są ciekawe. Musiało, widocznie, być bardzo zajmujące, gdy trzydzieści lat temu mężowie udawali półbogów, a żony ich były w swej roli podwładnych nieszczęśliwych przebiegów, korzystając z każdej, drobnej pomyłki Olimpijczyków.

„W owych czasach kobiety robiły, co chciały, mężczyźni i miły kołanków. W naszych czasach ma się na ich miejsce przyjaciół; wszystko płynie bez wzruszeń, odbywa się zgodnie z postępem, o ile kobieta robi, co jej się podoba. Ale któraż to kobieta przysięga, że to, co podoba się jej dzisiaj, jeszcze podobać się jej będzie w 1935 roku?”

Tutaj po kilku wzmiankach o zmianach w biegu lat upodobiła osobistych, pani Forbes przechodzi znowu do uogólnienia tematu:

Wszystkie pragnienia i dążenia nasze u-

legają częstym przemianom. Zdarza mi się dość często odbierać listy od nieznanym kobiet po trzydziestoletniej. I wszystkie niemal piszą, że pragnęłyby zajęcia, któreby im zapewniały wszelkie czasy, co świadczy o tem, że mają ich znużeni, albo też je znużają, dzieci dorastają na krańcowych indywidualistach, a ciera ich dotąd owa zwyczajność, która uniemożliwia już wszelkie zabiegi kosmetyczne.

Jednakże jest to w większości wypadków tylko przemijające zyczenie, bowiem mężczyzna — próżniak jest okazem wstrętnym, lecz kobiety dobrze wiedzą o tem, że jest im z próżniactwem do twarzy.

„Chodzi więc tylko o samą tendencję, nie o rzeczywistość. Bawimy się, myśli o znalezieniu człowieka, któryby ją od niego uwolnił...”

„Zarobkują kobiety, które pracować muszą o pięćdziesiąt procent więcej od mężczyzn, ale niechęć do trudnych szczegółów domowych, które jeszcze pracą domową, która je obciąża i która, by zdobyć czas na to, co im się podoba,

muszą znaleźć mężów

z odpowiednim rozumieniem dla drobnych, ale niesłychanie trudnych szczegółów domowych, które nieraz z pyłków zamieniają się w piętrzące się góry.

„Czy kobiety powinny robić, co im się podoba?”

„Oczywiście, że powinny. Jest to jedyny sposób na zachowanie młodości. Lat temu pięćdziesiąt męska „opatrzność” nie uważała za słuszną, przyzwolenie i odpowiedź, by kobiety robiły, co im się podobało. Były tak skrupowane opinia publiczna, spódnice i sznurówki, męska pewnością siebie, brakiem świeżego powietrza, ruchu i kąpieli, że niczego niemal nie pragnęły i o nie nie zabiegały.

W czasach obecnych uznano za pewnik, że kobiety są „niezadowolone”. Dzienniki ekran, scena, publicyści i agentury ogłoszeniowe — wszyscy zarówno podtrzymują to złudzenie.

Nikt obecnie nie jest zupełnie pewny tego,

czego kobieta pragnie

i co jej się podoba. Dlatego także wszystkie artykuły „traktujące o kobiecie i dla niej, przeznaczone, zatytułowane są w formie pytań i po większej części mieszczą dwie alternatywy np.: „Maż czy kariera?”

„Małżeństwo przeciwko macierzyństwu?” i t. p.

A przyczyna jest ta, że wszyscy mężczyźni pragną tych samych rzeczy, które wszystkim podobają się zarówno, gdy kobietom natomiast podoba się wiele różnych rzeczy...

Jednak kobiety powinny robić, co im się podoba i czego chcą — choćby dlatego, że mężczyźni zawsze ludzi się będa, że te same rzeczy zrobią lepiej. Ale czy kobiety kiedykolwiek osiągną, czego pragną i co im się podoba?

W przeciwieństwie do p. Forbes, Beverley Nichola pisze:

„Nie! I bezwarunkowo nie. Zresztą, nie rozumiem dobrze, o jakie kobiety tutaj chodzi? Czy o wszystkie kobiety?”

„Pytacie, czy jest słuszną odmawiać jednej połowie ludzkości praw, które posiada druga?”

Odpowiedź moja brzmi: tak. Nie chodzi mi ani o prawo głosowania, ani o rzędy w domu, ani o żadną z tych uboższych kwestji, ale o zasadnicze, podstawowe różnice pomiędzy mężczyzną a kobietą, jako członków cywilizowanego społeczeństwa.

„Kobieta jest uprzywilejowana i ochronio-

na. W porównaniu z mężczyzną jest bezpieczna. Za przywilej ten, za tę opiekę, z jakiej korzysta, za to bezpieczeństwo, nawet, gdyby nie miała innych przywilejów prócz swej nietykności w okresie ciąży — jest obowiązkiem kobiety zapłacić pewnym ograniczeniem osobistej swobody.

Otrzymują wolność, należy także ponosić odpowiedzialność za wolność. Za równouprawnienie trzeba znieść ciężkie równouprawnienia. Jeżeli kobieta pragnie robić, co chce i co jej się podoba, pozwolić też musi na to, by świat stosował do niej, co mu się podoba, choćby nawet postanowił ubrać w mundur koloru khaki i posłać do okopów.

W tych ostatnich słowach, ku mojemu zadowoleniu, — kończy Beverley Nichola — poddałem całe zagadnienie cierpliwie, to też ograniczę się na tem i niech cierpliwy smak mego twierdzenia zrobi swoje!”

Zaś redakcja Nash's Magazine dodaje od siebie:

Jeżeli kobiety wiedzą czego chcą i pragną, niech robią, co im się podoba. Są wczoraj najbardziej urocze i najbardziej zajmujące...”

Ludzka próżność — ludzkiej niedoli

Jak utundować szczerok?

Cesarz Brazylii Don Pedro

Rio de Janeiro zbudował szczerok, rym i kalek, lecz nie miał szczeroków. Ogłosił więc, iż kto przyniesie tysiące milreisów na szpital, ten dostanie barona, a kto da 250.000 milreisów zostanie hrabią.

W krótkim czasie zebrano tysiące milreisów, gdyż bogactwo dawało nadzieję, że ktoś z nich dostanie barona, a kto da 250.000 milreisów zostanie hrabią.

Ody nadszedł dzień poświadczenia, przybyło wiele ludzi, którzy przynieśli tysiące milreisów, ale nikt nie przyniósł 250.000 milreisów. Cesarz Brazylii Don Pedro, widząc, że nikt nie przyniósł 250.000 milreisów, postanowił, że nikt nie zostanie hrabią.

Próżność — ludzkiej niedoli.

Gdynia w zimie

Widok na port gdyński z Kąkolewki.

JANINA LANDRE.

Piękny mąż.

Zuzanna uważała się za wybrankę losu, skoro Jan-Michał oświadczył jej, że ją kocha, i że chce być z nią na zawsze.

Miał się również za najszczęśliwszą z kobiet w świecie, stając z nim na ślubnym kobiercu.

O! Bo Jan-Michał nie był zwyrodniałym przeciętnym młodym człowiekiem! Od dziecka w zachwyt wprowadzał swą niepospolitą urodę i młodym, pogodnym, zgodnym ciarą i termem.

— Aniśle! w rodzaju tych, co malowali Rafael i Tycjan! — mawiali o nim za czasów młodości jego.

Aniśle! przeobraził się wkrótce w chłopię porównywane do infantów Velasqueza, w młodzieńca mogącego natchnąć Watteau potem, w mężczyznę wreszcie godnego figurować na płótnie Lancreta. Rosłała bowiem próżność klasycznych rysów wdział nieporównany i subtelny dystyngję ruchów.

Matka na pierwszorzędno Don Juan'a, jej młodym — gdyby chciał grać jego rolę.

Jan-Michał jednakże ani myślał korzystać ze swych walorów uwodzieńskich i żyć życiem mężczyzny dla których niejedna z kobiet gotowa była popaść w ruinę.

Pokochoł Zuzannę nie mając innego posagu prócz swych dziewiętnastu wiosen, świeżej cery i zdolności kulinarnych.

To ostatnie cenę przedewszystkiem ten młody mężczyzna zbudowany jak Apollo, stworzony na lowelasa.

Kokieteria kobieca, podstępne umizgi, zalotność budziły w nim gniew, oburzenie, litość nawet. Za żadne skarby nie chciał się związać z życia swego z tego typu kobietą.

Mimo to jednak z łaskawy los obdarzył ją tak wyjątkowym mężem Zuzanna od ołtarza odchodząc nie miała wzięcia na siebie rolę cerbera strzegącego Jana-Michała od „zdradzieckich sił Ewy”.

Zadanie młodej kobiecie nie darowałaś cokolwiek cenniejszego w stronę męża swego spojrzenia, gotowa skoczyć jej do oczu.

— Po trupie moim droga do niego! — odgrażała się nieraz, narażając się na ironiczne uśmiechy słuchaczy.

Nie wstruszał to jednak Zuzanny z zaciętrawieniem śledzącej rzekome spiski knute przeciwko jej spokojowi małżeńskiemu.

Jakkolwiek wszakże Jan-Michał był niełatwą pokusą dla wrażliwych na jego męską urodę serc niewieścich i niejedna dama o łanliwej cności radaby była paść w jego objęcia, wszelkie hipotezy powstające w rozgorzałym wyobraźni Zuzanny na temat wierności Jana-Michała rozbiły się o niezłomny fakt, że małżonek jej był wzorcowym mężem, i nie nie zmanipulował w nim tendencji do zmiany postępowania.

Bezpieczna więc z tej strony zwróciła swój niepokój w innym kierunku. A nuż, któryś z notorycznych przedsiębiorców kinematograficznych ujrzawszy Jana-Michała, zagani parol na niego!

Wszak miejsce po Rudolfe Valentino dotad czeka.

Uchwyłaj Boże, aby jej mąż stanął przed obiektywem!

Trzeba się mieć na baczności! Umiała więc pani Zuzanna na pamięć chronometryczną ilość minut które Jan-Michał zużywał zwykle na drogę z domu do biura i odwrotnie. Jeśli zdarzyło mu się spóźnić o sekund kilka czekał go dramat w domu.

Powrotu męża oczekiwała zawsze wyglądając przez okno jadalnego pokoju. Bez względu na pogodę: mroźną, wietrzną,

dzisty czy śnieżycę sterczała w swem obserwatorium dwukrotnie: o trzy kwadranse na dwunastą w południe i o szóstej wieczorem nie ruszając się z miejsca póki sylwetka męża nie zniknęła w bramie zamieszkiwanej przez nich kamienicy.

A ponieważ nieruchomości stała położona na rogu dwóch ulic wystawioną była na podmuchy północnego wiatru, pani Zuzanna na skutek pieszołotowatych lub wilgotnych Eola nabawiła się choroby która nieuleczona doraźnie przeszła w stan chroniczny. Nadomiar nieszczęścia trzeba było że słynny Mirololański, który zrealizował w ostatnich czasach kilka sensacyjnych filmów zamieszkał w tej samej kamienicy.

Rozpacz pani Zuzanny nie miała granic. Niebezpieczeństwo groziło nie tylko na ulicy, lecz i na schodach w dodatku!

Jak utrzcze przed nim Jana-Michała?

A przecież dość kilku zamienionych dów przy spotkaniu by wynikła katastrofa!

— Co robić?

Nie mogła, niestety, z krzywą szyją być kariatydą w sieniach stojącą na czatach.

Nie widząc innego ratunku Zuzanna przyłapała Mirololańskiego na schodach, daleko w orosy do niego!

— Ja wiem, że pan miałby amanta w moim mężu, ale... panie, nie zabieraj mi go! Nie zabieraj mi go!

Mirololański stanął i przyjrzał się stojącej przed nim młodej kobiecie, która wyczuła, że to jest ona, która go kocha.

— Zauważyłem małżonka szanownego pana. Jakże! Dobry obiekt! Aniśle! mam jednak kandydatów na męża, wolicie czego przychylając się do łaskawej pani nie złoże panu Jan-Michałowi oświadczenia. Brak mi jednak katechorego do urodzenia, alizacji mego na nowszego filmu. Płakała na fotograficzność. Czy nie zgodzi się na kilka seansów przed moim filmem?

Mówił poważnie. Pani Zuzanna odrzuciła jego „engagement” nie dozwolając mu na żaden sposób, aby się z nią związał.

— Mój Boże, panie, nie zabieraj mi go! Nie zabieraj mi go! Nie zabieraj mi go!

— Mówił poważnie. Pani Zuzanna odrzuciła jego „engagement” nie dozwolając mu na żaden sposób, aby się z nią związał.

— Mówił poważnie. Pani Zuzanna odrzuciła jego „engagement” nie dozwolając mu na żaden sposób, aby się z nią związał.

— Mówił poważnie. Pani Zuzanna odrzuciła jego „engagement” nie dozwolając mu na żaden sposób, aby się z nią związał.

SPORT

W walce zwyciężył Arski.

Zawody bokserskie w Łodzi.

Sobotnie walki pugilatów, zorganizowane przez K. S. Geyer nie stały się kariery. Walczyli zawodnicy

mało rutynowani. Ostatniej parze spotkał się pogromca Gierneczek, który przegrał na punkty z Maierem J. (Geyer). W walce zawodnika IKP zasłużył walka, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Walczyli jeszcze wyznaczeni do organizacji. W walce nie przystąpił do walki, który w tym młodym boksera?

Dziś Polska — Francja!

Decydujący mecz w Krynicy.

W drugim dniu turnieju krynickiego Polska walczyła z Czechosłowacją, przegrywając w stosunku 1:4.

Skład naszej reprezentacji wyglądał następująco: Stogowski, Sokołowski, Kowalski, Kulej, Tupalski, Adamowski, Krygier, Sobieński, Hemerling i Szenajch.

W drugiej minucie straż Sobińskiego chwytła na pierwszy bramkarz przeciwnego zespołu. Stogowski broni wspaniale. Krygier okazuje się b.

W drugiej tercji Polska zawodzi. Adamowski nie może sprostać zadaniu i schodzi z terenu walki.

W 4-tej minucie Malacek zdobywa prowadzenie dla Czechosłowacji z dalekiego strzału. Sędzia dr. Tożicki (dwukrotnie) oraz Tupalskiego usuwa z boiska za ostrą grę.

Drugiego gola zdobywa Malacek z wina Stogowskiego. Trzeci punkt z przeboju strzela Malacek.

W ostatniej tercji ładnie chwytła Stogowski Ostatni punkt Czechosłowacji zdobywa ze spalonego w 7-ej min. Tupalski zdobywa honorowego gola dla swych barw w chwili potem. Sędzią p. Loicq (Belgia).

Stany Zjednoczone pokonały Rumunię w stosunku 15:0 (7:0, 5:0, 2:0).

Austria — Szwecja 1:3 (1:0, 0:2, 0:1). Prowadzenie uzyskała Austria, zwycięstwo natomiast ostatecznie Szwecja dzięki Lindemu. Sędziów dobrze łodził n p. Sachs. Zainteresowanie olbrzymie.

Do finału dojdzie Kanada, Ameryka (b. groźna konkurentka pierwszej), Czechosłowacja i Szwecja oraz Austria i Polska jeśli wygra dzisiejszy mecz z Francją.

Sześć tych drużyn rozegra ze sobą mecze (każda z każdą). Zdobywca 1-go miejsca otrzyma tytuł mistrza świata, pierwsza drużyna europejska — tytuł mistrza Europy.

Drużyny pokonane walczyć będą o nagrodę pocieszenia — puhar min. spr. zagr. Zaleskiego.

Dziś odbędą się następujące mecze: godz. 11.30 Anglia — Węgry o puhar pocieszenia, godz. 18.30 Francja — Polska, godz. 20.30 Austria — Rumunia.

Wi. Koziełski.

KONKURS SKOKÓW.

Ciekawe imprezy w Zakopanem.

Rozpoczęły się w Zakopanem mistrzostwa narciarskie Podhala. W biegu na 18 km. pierwsze miejsce zajął Bronisław Czech 1.20.13, drugi — Motyka Zdzisław 1.31.39, 3) Szostak Karol 1.32.60, 4) Skupień 1.32.50. W biegu na 10 km. pierwsze miejsce zajął Bronisław Staszek Polankówna w czasie 9 min. 3 sek. (4 km.), druga — Stopkówna 10.43. Wczoraj w drugim dniu zawodów o mistrzostwo Podhala odbył się konkurs skoków.

W kombinacji zwyciężył również Bronisław Czech, nota 158,9, skoki 40.44.46, 2) K. Szostak 147.6, skoki: 37.40.39, trzeci — A. Marusz 138.3, 34, 39.39. W skokach indywidualnych pierwsze miejsce zajął Rozmus 159.2, skoki: 37.44.44, 2) Łuszczewicz 147.6, skoki: 36.46.46, 3) Mielicki 144, skoki: 39.43.43.

Kanada górą!...

Krynica podziwia gości.

W niedzielę nastąpiło uroczyste otwarcie turnieju hokejowego o mistrzostwo świata w Krynicy. Na inaugurację poszło spotkanie między Kanadą a Francją, które zakończyło się bezapelacyjnym zwycięstwem Kanady w stosunku 9:0 (1:0, 4:0, 4:0).

Kanadyjczycy bezwzględnie przeważali i zademonstrowali piękną grę. Najlepszym ich graczem był dr. Watson. Tegoroczny rozegrano jeszcze dwa spotkania, a mianowicie: Austria — Anglia 1:0 i Czechosłowacja — Węgry 4:1. Mecz Austria — Anglia był wyjątkowo interesujący i musiano zawrzeć przedłużać. Zwycięska bramka dla Anglii padła dopiero po przedłużeniu. W spotkaniu Czechosłowacja — Węgry, Czesi bezwzględnie przeważali i odnieśli zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

W poniedziałek poraz pierwszy wystąpili Amerykanie, którzy zmierzili swe siły z Rumunią. Reprezentacja Ameryki odniosła wspaniały sukces w stosunku 15:0, demonstrowując nadzwyczajną grę, która spotkała się z żywym uznaniem i licznie zgromadzonej publiczności. Między Kanadą a Ameryką rozegra się decydująca walka o tytuł mistrza świata. Polska znajduje się w jednej grupie z Kanadą i Francją i ma

zasłużone zwycięstwo.

Radio-kącik

Sroda, 4 lutego.
11.58—12.05 Sygnał czasu.
12.05—13.15 Muzyka gramof.
13.15—13.25 Program dzienny i repertuar teatrów i kin.

15.50—16.10 Radiokronika.
16.15—16.45 Program dla dzieci.
16.45—17.15 Płyty gramof.
17.15—17.40 Odczyt ze Lwowa.
17.45—18.45 Koncert popularny.
18.45—19.10 Rozmaitości.
19.10—19.25 Komunikat Izby Przemysłowo-Handlowej i program na dzień nast.

19.25—19.40 Płyty gramof.
19.40—19.55 Próg dziennik radiowy.
20.00—20.15 Przegląd najnowszych wydawnictw.

20.15—20.30 Felieton.
20.30—22.20 Koncert ze Lwowa.
22.20—22.35 Felieton.
22.35—22.50 Płyty gramof.
22.50—23.45 Kom. i muzyka taneczna.
23.45—24.00 Kom. z międzynarod. zawodów hokejowych w Krynicy.

Katowice, środa 408.7 m.
11.40 Przegląd prasy krajowej.
11.58—12.05 Sygnał czasu.
program na dzień bież.

12.10—13.10 Koncert gramof.
13.10—13.20 Kom. meteorol.
15.00 Kom. gospodarczy.
15.20—15.35 Komunikaty
15.35—15.50 Intermezzo muzyczne.
15.50—16.10 Radiokronika

16.15—16.30 Kwadrans dla najmłodszych.
16.30—17.15 Koncert gramof.
17.15—17.40 Odczyt ze Lwowa.
17.45—18.45 Konc. popul.
18.45—19.10 Odczyt odcinek powieści.
19.00—19.15 Rozmaitości.
19.15—19.40 J. Langman: „Jak zwiedzać muzeum”

19.40—19.55 Próg dziennik radiowy.
Po dzienniku kom. sportowe.
20.00—20.15 Przegląd najnowszych wydawnictw.

20.15—20.30 Felieton.
20.30—20.45 Pozadnia muzyczna ze Lwowa
20.45—20.55 „Ver Sperrum” ze Lwowa.
22.20 Felieton.
22.50—23.00 Komunikat meteorologiczny

program na dzień nast.
23.00 Skrzynka pocztowa w języku franc.
Königsbrunnshausen, środa 1634.9 m.
12.00—12.55 Płyty gramof.
14.00—15.00 Płyty gramofonowe.
15.00—15.25 Aud. dla dzieci. Wesołe nauki muzyki.

15.45—16.00 Audycja dla gospodyń.
16.00—16.30 Odczyt pedagogiczny dr. Klopiera.
16.30—17.30 Koncert.
17.30—17.55 „Znaczenie Austriaka dla narodu niemieckiego”.

18.00—18.25 Lekcja stenografii.
18.30—18.55 „Współczesna filozofia”, wygł. prof. dr. Dietrich.
19.00—19.25 Niemiecki dla Niemców.
19.30—19.50 Godzina urzędnicza.
20.00—20.15 Transm. z Monachium.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Nast. komunikaty i muzyka taneczna.

Teatr Art.-Liter.
„Dobry Wczoraj”
ul. Kopernika 16. Tel. 184 66
toward tram. w. 5 h 8 9 i 16

Oz. dn. następnych
„TEGO JESZCZE NIE BYŁO”

Decyzję przedstawień 8 i 10 wiecz.
W soboty, niedziele i święta 6, 8 i 10

Kasa przedsprzed. „Reklama Polska”
Piotrkowska 101. tel. 126-89, od 11—6
w sob., niedz. i święta od 1—3.

Co nas po pracy rozweseli?

Wieczorne rozrywki Łodzi.

Teatr Miejski: — Pamię doktorze, czy ma pan co jeść?
Teatr Kameralny: — Dobra wróżka.
Teatr Popularny: — Dookoła miłości.
Helenów: —

Filarmonij
Dobry Wieczór: — Tego jeszcze nie było.
Wesoły Kącik: — Najpiękniejsze nóżki.
Apollo: —
Bałka: —
Casino: — Złoty kapitan.

Corso: —
Capitol: — Tragedia kochanków.
Czary: — Legion potępieńców.
Luna: — Atlantic
Grand-Kino: — Dwa obce światy.
Mimoza: — Nieśmiertelna miłość.
Odeon: — Diana.

Oświatowy: — Dla dorosł. Ostatni rozkaz. Dla młodz. Pat i Patachon jako pasażerowie na gapę.
Palace: — Tajemnica filmozyny.
Przedwiośnie: — Dzielę się z U. S. A.
Raj: — I Sonia złota raczka: II Brzdąk.
Resursa: — Bez sere — bez duszy.

Splendid: — Pod dachami Paryża
Stylowy: — Mocny człowiek
Spółdzielnia: — W szponach diabła.
Wodewil: — Moja ciotka — twoja ciotka
Zacheta: — Księżna Farakówna.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

WINSZUJEMY:
Jutro: Andrzejowi
Wschód słońca 7.14.
Zachód — 4.24
Długość dnia 9.10.
Przybyło dnia 1.24.
Tydzień 6.

A TAFEL LODOWEJ...

E. K. S. na czele tabeli.

Niedziela rozegrany został na boisku podlegającym mecz hokejowy z drużyną podlegającą mistrzostwom LKS-em. LKS zwyciężył w stosunku 7:0 (3:0, 2:0, 2:0).

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i Stettin.

W zawodach tych wystąpił Union bez zwycięstwa. Glencshteina i

Nagie tancerki w świątyni.

Kabaret proboszcza metodystów.

Duchowni licznych w Ameryce sekt religijnych dla zwabienia do swoich świątyni większych ilości pobożnych używają już oddawna nierzadkich sposobów z religią nie wspólnego nie mających. Do sposobów tych należy, między innymi, urządzanie w świątyniach seansów kinematograficznych, świeckich koncertów i nawet występów kabaretowych. Ze względów konkurencyjnych kierownicy sekt dokładają wszelkich starań, ażeby w ich świątyniach „programy” były jaknajciekawsze i jaknajobłitsze.

Rekord pod tym względem pobił w Nowym Jorku pastor Filip Reisner, proboszcz świątyni metodystów „Chailthy-Church”, znajdujący się w samym centrum Broadwayu.

Ten skromny duchowny otrzymuje 5.000 dolarów miesięcznej pensji i pewien procent od dochodów. Ma gratis dziesięciopokojowe, pierwszorzędne umebłowane mieszkanie z opalem i światłem i luksusową limuzynę.

Przed każdą niedzielą we wszystkich większych nowojorskich tygodnikach i dziennikach ukazują się

olbrzymie ogłoszenia, które F. Reisner układa bardzo umiejętnie sam.

— Jeżeli chcecie połączyć pożyteczne z przyjemnym, bądźcie w niedzielę (data) na nabożeństwie w „Chailthy-Church”.

— Pobożni, którzy w niedzielę (data) będą w „Chailthy-Church” ujrzą po nabożeństwie żywego i prawdziwego All-Jolsona, który przemówi do zebranych kilka słów.

— Niebawła sensacja!!! Cud XX-go stulecia!!! Ogólny zachwyt!!! — w „Chailthy-Church” w niedzielę (data).

Oto wzory ogłoszeń pastora Reisnera.

Trzeba mu przyznać, że jego „programy” są zawsze

bardzo pomysłowe i ciekawe. W „Chailthy-Church” demonstrowane są wyłącznie najnowsze i sensacyjne filmy.

Podczas „programu” pastor Reisner występuje jako konferencjer. Wypełniając zwykle po brzegi świątynię metodystów publiczność bardzo często oklaskuje jego dowcipne i aktualne repliki.

Ale niedawno energiczny i pomysłowy proboszcz „Chailthy-Church” trochę przeholował. Zademonstrował on przed pobożnymi tańce głośnego dziś w całej Ameryce zespołu „Sisters Duncan”. Siostrzyczki ukazały się na estradzie do jakiego stopnia obnażone, że kobiety za częły krzyczeć:

— Precz Kabaret, Kabaret Precz!

Mimo to, siostry

rozpoczęły taniec.

Ale, kiedy w finale, tancerka klasycznym ruchem rzuciła z siebie nawet to „dziebko”, które na niej było, w świątyni

Podstuchane.

JESZCZE LEPIEJ.

Młoda pani próbuje swą suknię balową. Maż protestuje: — Niemożliwa! Przez suknię prześwieca przecież kosa! —

Młoda pani wybucha śmiechem: — To tylko teraz, na balu przecież pod suknią nie będę miała kosa! —

WYPRZEDAŻ.

Pani Hala grzebie się w resztkach. Wreszcie znalazła coś dla siebie: Małenki kawałeczek jedwabiu.

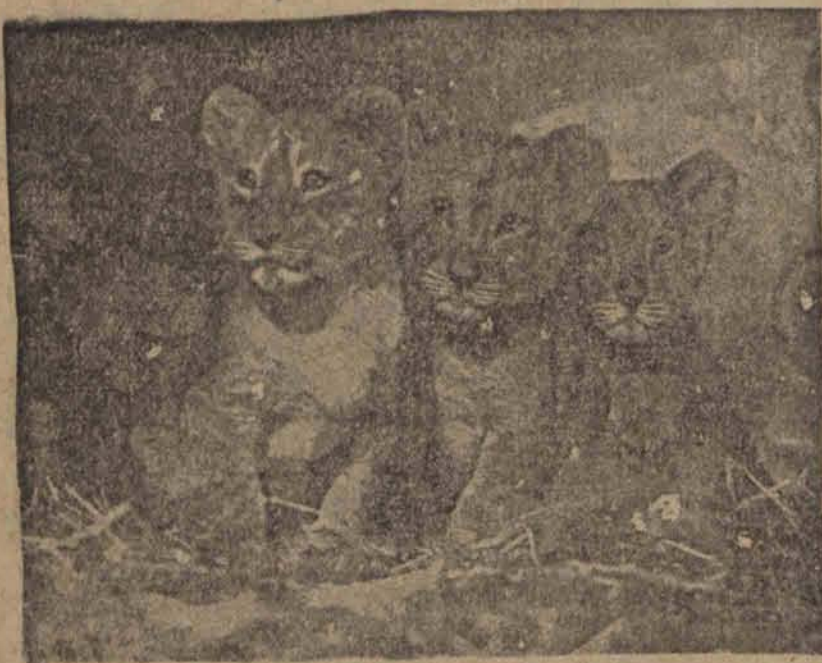
— Czy to starczy?

— Nie wiem, do czego pani zamierza tej resztki użyć?

— Na kostium maskaradowy.

— W takim razie starczy. Na kosa! —

Niezwykły przyrost.

W londyńskim ogrodzie zoologicznym zdarzył się niezwykły wypadek: Lwica powiła trzy zdrowe lwiątko, co jest wypadkiem rzadko notowanym w niewoli. (lp)

Redaktor naczelny: Franciszek Probst.

LE LITRÓW KRWI PRZEPŁYWA przez serce ludzkie.

Według obliczeń uczonych — serce człowieka będąc niejakim żywym motorem jego organizmu i wykonując 100 uderzeń na minutę, uczyniło w ciągu 70-ciu lat —

3 miliardy drgnień.

Jeśli się zważy, że przy każdym uderzeniu serce wchłania jedną dwudziestą litra krwi — to wynika z tego że w ciągu lat 30-tu gdyby krew przechodząc przez serce odpływała to ten motor wypompałaby około 150 milionów litrów krwi, która zebrana na jedno miejsce, utworzyłaby jezioro o promieniu 220 metrów i głębokości 1 m.

CZY ŁÓDZ PODWODNA WILKINSA

DOTRZE DO BIEGUNA POŁNOCNIEGO?

Realizacja śmiałego planu.

Już kilkakrotnie donoszono w prasie o zamiarze amerykańskiego lotnika Wilkinsa dostania się łodzią podwodną do bieguna północnego. Łódź podwodna, zastosowana do tego celu, już jest gotowa i jakkolwiek całe przedsięwzięcie Wilkinsa wydaje się planem fantastycznym, sam Wilkins sprawę całą traktuje bardzo serio i omawia ją, jak gdyby była tylko łatwą do wykonania zagadką.

— Wiem o tem, — mówi, — że wykonaniem mego projektu przyniosłbym całemu światu wiele korzyści i jestem przekonany, że cel swój osiągnę. Właściwie nie tyle mi chodzi o przedostanie się pod lodem do bieguna północnego, ile o naukowe studia nad warunkami stref arktycznych. Co do niebezpieczeństwa podróży, nie zaprzeczam, że jest bardzo wielkie, jednak z towarzyszeniem moim Palmerem Putnamem, zdobyłbym

odpowiedni typ łodzi i zabrałbym wszystkie potrzebne nam dla celów naukowych przyrządy. Zaczekamy jeszcze trochę z wyruszeniem w podróż, ponieważ według sprawozdań meteorologicznych w strefach polarnych jeszcze panuje mgła, która by stanęła nam drogą na przeszkodzie w orientowaniu się.

Wilkins posiada sławę poważnego człowieka nauki i odważnego badacza, jest zatem rzeczą zupełnie wykluczoną, żeby plan jego powstał z chęci wzbudzenia sensacji.

Wilkins raz z Jerzym Palmerem Putnamem wyruszyć już mieli w podróż w pierwszych dniach czerwca roku bieżącego ale przygotowania do podróży nie zostały zakończone. Wilkins wyjechał na początkowo na Szipberg, a stamtąd w strefy polarne głębiej i do bieguna północnego, po trzydziestu dniach zaś nastąpić na powrót do Point-Barrow (na północy Alaski).

Jak widać z powyższego, podróż naznacono nawet określony termin. Jest ciekawe, jak na ten projekt zapatruje się nauka. Projekt ten spotkał się

z wielkim zainteresowaniem w kołach uczonych i roztrząsaniu podlega zwłaszcza możliwość wykonania planu.

Instytut dla badań morskich, do którego zwrócił się nasz sprawozdawca, udzieli następujących wyjaśnień:

„Wilkins jako badacz zasługuje na pełne zaufanie, ale najważniejszym momentem całego przedsięwzięcia jest możliwość techniczna wykonania go. Łódź podwodna powinna być przystosowana do rozbijania powłoki lodowej, ponieważ pomiary głębi morskiej zapomocą pionu uskutecznić się dadzą dopiero wówczas, gdy łódź znajdzie się na powierzchni, przy dokładnym oznaczeniu miejsca. Łódź, nieodpowiadająca tym warunkom, zgóry stanowić będzie o bezcelowości całego przedsięwzięcia. Ponadto Wilkins liczyć się musi z kwestją warunków lodów, t. j. głębokimi lodami Grenlandji, lodowcami, które niejednokrotnie sięgają

stu metrów głębokości. Jest także niemożliwością, by łódź w ciągu całego trzydziestodniowego okresu pozostała pod wodą. Stąd zgóry pomyśleć trzeba o wydostaniu się na powierzchnię i pozostaje pytaniem otwartym, czy łódź będzie zdolna przebić się przez powłokę lodową.”

Z tego krótkiego opisu łatwo wyciągnąć wnioski o ogromnym niebezpieczeństwie podróży. Dość jest przedstawić sobie, że łódź w ciągu kilku dni zmuszona będzie pozostać pod grubą powłoką lodową. Byłoby to równoznaczne z zupełną utratą orientacji, o ile nie zostaną wzięte w podróż aparaty, podobne do tych, jakich używają lotnicy podczas mgły, i nie zostaną podjęte próby wydostania się na powierzchnię. Ekspedycja ratunkowa niewiele przyniesłaby mogła pożytku, gdyby łódź została uszkodzona pod lodami.

Wszyscy zapewne pamiętają jeszcze straszne katastrofy podwodnych łodzi — amerykańskiej i włoskiej — w ubiegłym roku. Pomimo wszelknie szybkiej pomocy, załogi łodzi nie zostały uratowane i zginęły strasną, tragiczną śmiercią. W strefach polarnych nawet na powierzchni lodów

NIE KRATERY, A PLAMY

Powierzchnia księżyca nie przedstawia się tak groźnie...

Przed niedawnym czasem zmarła w Wiedniu p. Elza May-Beneschl, która mianowała się

ekspertka astrologii.

W tych dniach otwarto jej testament i przeczytano go. Treść jego jest nader oryginalna. W pierwszej części testamentu testatorka zapisuje swój majątek ruchomy i nieruchomy Pogotowiu Ra-

turkowemu i instytutowi Anatomii w Wiedniu.

Drużę część zapisu poświęciła to odczeka do przyrodników twierdzi, że w drodze okultysty na dowiedzieć się daleko więcej ludziom wydaje. P. Beneschl się do inżyniera Hoerbigerera, znanego badacza księżyca i oznajmiła mu, że on jest w swych daniach najbliższym prawdy.

Tylko co do kraterów na księżycu są to kratery lecz plamy, właściwie od słońca.

Rejent Walter któremu nie powierzyła swój testament, miał małą Hoerbigerera dawać o spostrzeżeniach okultysty pani Beneschl.

Zakonnik w lańcuchach

Smutne życie arcybiskupa

— Tum Aleksandra Newskiego największą osobliwością stolicy — Sofii. W czasach nabożeństwa wypełniona jest wernymy jej porze dnia bywa w kościele

śluch i ponuro.

Tylko jeden człowiek przychodzi. Od wczesnego ranka tego wieczora klęczy przed Małym ten człowiek w czarnej tunice, z długą, niżej niestrząda, głada i ponura twarzą, mojego. Nigdy z nim nie rozmawiałam, do kościoła już od lat kilka

Niedawno dopiero dowiedziałem się, że tajemniczym księciem arcybiskup Theofan, były rektorskiej akademii duchownych, chłowny carskiej rodziny. Jest wielkiem, który do Petersburga, działo

osławionego Rasputina

Poznawszy dokładnie Rasputina go zdemaskować. Został gnany. Synod bułgarski wyznaczył mieszkanie i zaproponował miko profesora. Arcybiskup Theofan przyjął tę łaskę. Uważa się, że głównego winowajcę niebezpiecznej Rosji, przez sprawę Rasputina, żyje obecnie na podziemiu, mając pokarmy co trzeci dzień w dniu 14-ubiera ciężkie łańcuchy pokutnicze

Nowa ekspedycja do wieży Babel

(w) Z Londynu udało się dotamij nowa ekspedycja uczonych zbadać w okolicach starożytności babilońskiego Kisch znaleźć wykopalisk. Miasto Kisch, uważane wśród uczonych za najstarsze ziemie. Ekspedycja zamierza wziąć w całości świątynię babilońską. Według najstarszych podań bogini Matka ulepiła ludzi z gliny. Na czele ekspedycji stoi angielski Wathelaine, który nader poważne odkrycia w puszpotamskiej.

Ekspedycje finansuje spółka antykwaryjuszów, która w tym celu brała około miliona funtów szterlingów. Odczytaniem wydobytów i określeniem wartości znalezionych przedmiotów profesor oksfordzkiego uniwersytetu Langdon.

Od dłuższego już czasu projekt jest odcyfrowywaniem na 400 tabliczkach klinowych, które to tabliczki znajdą się w Kisch.

Zdaniem profesora Langdona, te tabliczki przyniosłyby nam dokładne zagadki, jakie w czasach dla wszystkich uczonych potopu.

Oprócz kontynuowania pracy dobyciem świątyni bogini Matki, zajmie się jeszcze o świątyni Nabuchodonozora.

Przetłumaczył mianowicie wy 72 godzin. Po tym był tak wyczerpany, że trzeźwieć. Najsmutniejszą jest, że cały jego wysiłek poszedł na próżno, gdyż dochód z rekordowego minimalny.

Zawiodły też inne nadzieje z tym tańcem rekordowego gawczuk spodziewał się mianowicie, że uzyska jakikolwiek sukces.

Nie widząc dla siebie żadnych i żadnych widoków na postawienie skończyć z życiem, użyje jednakże nawet do tego trochę szczęścia. Głównym smutnym żywotem bezrobotnego tancerza.

uratowano go od śmierci. Powodem zamachu był brak pracy i środków do życia. Ciągawczuk przed dwoma laty ustanowił w Wiedniu niezwykle rekord.

Podróż dziecinny balonika. 1200 kilometrów.

Obywatel wiejski niejaki Leopold Hinterberger mający swój majątek we Francji w miejscowości Grein, dostrzegł przed kilku dniami

dziecinny balonik

zaczepiony o konary jednego z drzew. Po zdjęciu balonika zauważono przyrządy doń kawałek płótna, na którym widniał adres wysyłającego. Był nim redaktor pisma angielskiego H. Hardev

który prosił o zawiadomienie o losie, jak spotkał wypuszczony przez balonik.

Czyniąc zadość tej prośbie burmistrz miasteczka Grein zawiadomił formalnie redaktora Harwey i otrzymał odpowiedź, która wyjaśniła, że dziecinny ten balonik przebywał w podróży swej nie mniej jak 1200 kilometrów.

Smutny żywot bezrobotnego tancerza.

W Wiedniu usiłował w tych dniach poćwiczyć samobójstwo zapomocą zatrutego gazem świetlnym 20-letni Wilhelm Giegawczuk, spostrzeżono jednak zawczasu jego zamiar i

uratowano go od śmierci. Powodem zamachu był brak pracy i środków do życia.

Ciągawczuk przed dwoma laty ustanowił w Wiedniu niezwykle rekord.

Za wydawnictwo odpowiada: Władysław Styński. Za redakcję odpowiada: Roman Furmanki.